

Mastegar la vida

Dg, 9/06/2019 per Anna-Bel Carbon...

[Sini](#)

Pentecosta ens convida a mastegar la vida lentament, assaborint-la com s'assaboreix un caramel. Ensalivant bé aquest sucre en forma de gominola perquè s'estovi i deixi anar tot el seu sabor sigui dolç, amarg o àcid. Perquè en qualsevol de les circumstàncies, la vida a la qual estem cridats, sempre estarà plena d'incerteses i interrogants, però això no ens ha d'impedir voler viure-la amb intensitat, amb profunditat, mastegant-la per gaudir-la i transmetre-la.

Davant d'algunes qüestions que li plantejava, un bon amic em deia fa poc: "la vida és do i és gràcia". La vida ens és donada gratuïtament, per amor, i la seva grandesa va més enllà de la nostra comprensió, és gràcia. Per més que en fem investigacions científiques o tractats filosòfics... mai no en comprendrem totalment el seu darrer significat, per això ens cal acceptar-la i mirar de gaudir-ne cada etapa amb plenitud. A aquells que sempre estem en recerca, que ens interroguem sobre tot el que passa al nostre voltant, no obtenir respostes dels nostres perquè, viure les inseguretats dels nostres dubtes, ens fa créixer i ser més humils i prudents.

Pentecosta obre els nostres cors a la diversitat no sols de llengües -com diu el text de l'evangeli-, sinó de mons, de creences, de vides. I, si el món no ens és indiferent i som capaços de sortir del nostre mur protector, la força de l'Esperit ens farà avançar per sentir la vida en plenitud, al costat de Jesús i dels germans. L'Esperit ens du a descobrir un Déu amorós, ple de tendresa i compassió que ens omple d'esperança, convidant-nos a mastegar i pair el nostre viure amb delicadesa i respecte vers nosaltres mateixos, i els altres.

Déu en nosaltres, aquesta és la veritat de la Pentecosta. La relació d'amor de Déu Pare amb Jesús i amb nosaltres, la força de l'Esperit Sant que omple el nostre interior de sentiments, i paraules de pau i llibertat. Una força que ens encoratja a caminar, a cercar el sentit de la vida tot i, sovint, les seves giravoltes sense sentit. Una llum que ens il·lumina per avançar alhora que en ocasions ens encega, per frenar i dificultar la nostra passa i, així, enfortir-la. L'escalf de l'estima per l'estima, sense condicions.

Mastegar la vida i contemplar-la amb la llum de Déu al cor, sentint la seva mà que ens embolcalla i acompanya, que ens convida a no estar reclosos sinó a sortir de nosaltres per a trobar la humanitat dels altres. Aquest és l'Esperit de Pentecosta.